

Косовска криза и стогодишњица присаједињења Војводине Србији прилика су за поновно отварање увек тињајућег питања положаја Војводине у Србији. Сукобљени су ставови војвођанских аутономаша, који поново истичу захтев за федерализацију Србије са Војводином као једном федералном јединицом, и српских националиста, који у свакој аутономији виде зачетак сепаратизма.

Методолошки национализам је приступ који једну државу/друштво посматра као изоловани контејнер у коме су сви процеси и догађаји детерминисани унутрашњим збивањима. Либерали, тако, сматрају да је Србија неспособна да се модернизује искључиво због тога што у њој, већ два века, доминирају конзервативне политичке снаге. У деструктивном деловању западних империјализама они не виде узроке блокиране модернизације. Подсећања ради, треба напоменути да је Србија у двадесетом веку претрпела два разарајућа немачка напада који су, у највећој мери, онемогућили њен нормални развој.

Процеси модернизације Србије почињу у деветнаестом веку, када су односи моћи у Европи били увелико формиран. Богате државе не примају у свој ексклузивни клуб мале, неразвијене народе и државе, већ настоје да их ставе у функцију својих економија.

Аутономаша за пропадање Војводине после 1988. године оптужују искључиво српски национализам и власт у Београду која, наводно, већ сто година немилосрдно пљачка

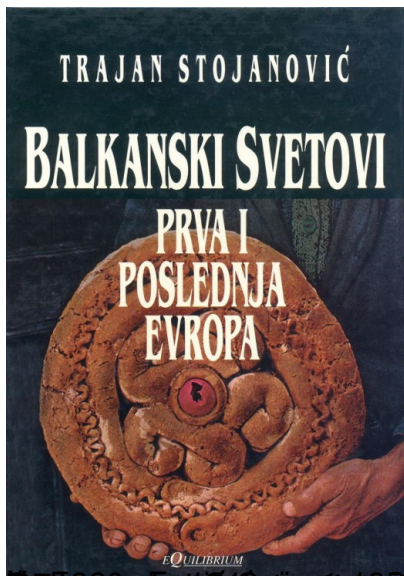
Војводину.

Неупоредиво је сазнајно плодотворнији структуралистички приступ, који уводи у анализу утицај прекограничних процеса и деловање ширих целина унутар којих је неко друштво/држава део. Овакав приступ својствен је Броделовој историографској школи и савременој теорији о капитализму као светском систему, чији најпознатији представници су Имануел Волерстин, Ђовани Ариги и други. Следећи Бродела, историчар Трајан Стојановић тврди да су балканске економије и друштва били у неповољном положају још од почетка шеснаестог века, ако не и раније.

Привредни развој увек је асиметричан, он је географски неравномеран. Асиметрије су нарочито изражене у капитализму у коме је богатство неједнако дистрибуирано - не само у социјалном погледу, него и географском. Богатство и моћ у капитализму концентрисани су у рукама малог броја власника капитала и на малом простору. На једној квадратној миљи у лондонском Ситију и на Вол Стриту концентрисана је већа економска моћ него у највећем делу света. Развијена средишта привредних активности онемогућавају развој неразвијених подручја, успостављају контролу над њима и држе их у подређеном положају. Капиталистичке асиметрије експлодирале су после пада Берлинског зида, када долази до тријумфа глобалистичког неолибералзма, што доводи до потпуне контроле глобалног крупног капитала над готово целом планетом Земљом.

Пише: Мирослав Самарцић
среда, 18 април 2018 09:30

Капитализам и аутономаштво

Пише: Мирослав Самарцић
среда, 18 април 2018 09:30

Капитализам и аутономаштво

Пише: Мирослав Самарџић
среда, 18 април 2018 09:30

